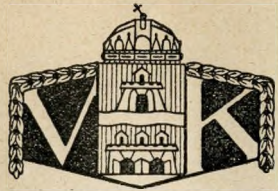

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:
 Cím: *Negyven évig az Opera pénztár-
 fülkéjében*
 Forrás: *Magyarország*

Osztályozás	
Tárgy	92
Hely	<i>Rózsá Gyula</i>
Idő	<i>"1922"</i>
Személy	

Byp.

1922. 4. 1

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. c.

Negyven évig az Opera pénztárfülkéjében

(A Magyarország tudósítójától.) Április elsején nevezetes jubileumot ünnepel Rózsá Gyula, a Magyar Királyi Operaház főpénztárosa. Negyven évvel ezelőtt ugyanis, pontosan 1882. április 1-én nevezte ki Rózsát Podmaniczky Frigyes báró akkori intendáns a Nemzeti Színházhoz — amelynek kebelébe tartozott akkor még az opera is — pénztárosnak. Azokban az időkben kezdtek nőni Budapest nagyvárosi szárnnyai, az Operaház még fel sem épült és bizony a pénztáros fizetése is az akkori idők szerény viszonyaihoz volt arányos. Mint a kinevezési okmány mondja, a pénztárost félhavi előleges és félhavi utólagos részletekben fizetendő 1000 forint évi fizetéssel szerződtette a Nemzeti Színházhoz.

Három év múlva, 1884 szeptember 25-én megnyílt az Andrassy-uton az Operaház is. A megnyitásiig azonban Rózsá a régi Nemzeti Színházban árusította a jegyeket úgy a drámai, mint az operai előadásokra. Akkoriban a drámai előadásokra voltak kaposabbak a jegyek, operai előadásra csak akkor telt meg a színház, ha vendég énekelt. Legkedveltebb vendége az akkori időkben Witt Mária, a bécsi udvari Operaház énekesnője volt. Amikor azután 1884 őszén megnyílt a budapesti Operaház, Rózsá is áttette főhadiszállását az Andrassy-utra, ahol azóta is szakadatlanul és lankadatlan szorgalommal látja el a nehéz szolgálatot. Érdekes, hogy a ma már 75 éves ember a 40 esztendő alatt egyetlen egy napot se mulasztott, mindennap pontosan megjelent a pénztári szobában. Egész korszakok multak el ez alatt a 40 év alatt és Rózsá végigszolgált Podmaniczkytől kezdve Keglevich István gróf, Benicsky, Zichy Géza gróf, Nopcsa Elek báró és Bánffy Miklós gróf intendánsokat, továbbá Stesser, Huszár, Bezerédj és a most hivatalában levő ifj. Wlassics Gyula báró kormánybiztosokat, valamint Erkel Sándor, Káldy Gyula,

Mahler Gusztáv, Nikisch Artur, Máder Rezső és Méskesfővárosi házinyomda 1922

sáros Imre igazgatókat. Az új Operának látogatottságát az első szezon után az 1885-iki országos kiállítás biztosította, amikor ugyszólván minden este telt ház volt. A következő években azután erősen megcsappant az opera látogatottsága, úgy hogy szinte kötéllal kellett fogni Weidinger bácsinak, a nevezetes klakkvezérnek még a szabadjegyeket is. Rózsá Gyula sok válságot ért meg az egyetlen magyar Operaháznál. A háboru kitörése után például az Operaház vezetősége jó ideig nem tarthatott előadásokat. A háboru vége felé viszont bekövetkezett a kedvező színházi konjunktúra, amikor a 10—20 év előtt nem is sejtett eset ismétlődött meg napról-napra, hogy a közönség sorfalat állott a pénztár előtt.

Rózsá Gyula, mielőtt Podmaniczky Frigyes báró intendáns a Nemzeti Színházhoz szerződtette, két esztendőig a Gyapju-utcai német színháznak volt a pénztárosa, Swoboda Albin igazgatása alatt. A színház jól ment, nagy sikere volt akkoriban a Fledermaus-nak, amelyet minden este telt ház előtt adtak. Nagy sikere volt a Meiningenieknek, valamint a Laube igazgató vezetésével vendégszereplő bécsi Stadttheaternek. Akkor 30 vendégelőadásra egyszerre árusították a jegyeket.

Hogy mennyire változott azóta a világ, azt legjobban Rózsá Gyula gazdasági illetménye mutatja. Az 1882-iki 1000 forint évi fizetéssel szemben ma a főpénztáros a következő illetményeket kapja: évi fizetése 4400 korona, háborús segély 2700 korona, drágasági segély 9600 korona, működési pótlék 27.900 korona, lakbér 3400 korona, amelyből levonnak adó címén 144 koronát és így Rózsá Gyula ma egy évben 47.856 korona illetményt huz a Magyar Királyi Operaháztól. Bizonyos azonban, hogy a főpénztáros jobban meg tudott élni negyven évvel ezelőtt az évi 1000 forintból, mint a mai 47.856 koronából. De ez a más lapra tartozik, ne homályosítsuk el a jubileumot ilyen szomorú gondolatokkal.